

Když děláte,

CO DÁVÁ SMYSL, má smysl to dělat!

4. května je den hasičů, a proto vám chceme představit naši kolegyni Lucku, která pracuje jak u hasičů, tak v IN! a všude něco hasí. Na tishové lince pomáhá lidem v nejrůznějších pohromách, aby se k nim pomoc dostala co nejrychleji, a v časopise pracuje jako korektorka, kde hasí pravopisné a stylistické chyby. Díky ní si v IN! přečtete zajímavé články psané pěknou češtinou. Jestli si myslíte, že to musí být nuda a opruz, tak to neznáte Lucku.

přečtenou dílv, než jsem nastoupila do prváku. Jako úplně malá jsem milovala dobrodružné knížky Arthura Ransoma a pak mě hodně ovlivnily Malé ženy L. M. Alcottové.

a sousedy. Vybíraly jsme i vstupné a pak ho projedly v cukrárně.

• Tak mě napadá, radši cukrárna, nebo knihkupectví?

Nevim, jestli to máte stejně, ale já odjakživa moc ráda chodím do knihkupectví. Vzpomínám si, že vždycky na začátku dovolené na chatě jsme mohli celá rodina jít do knihkupectví a každý si vybrat novou knížku na prázdniny. Vždycky probíhalo vášnivě dohadování, kdo si co koupí, abychom po přečtení mohli vyměňovat. Bylo to báječné. Na stejném místě, ve stejném knihkupectví už si mohla jako malá holka vybírat knížku moje mamka, pak já a dneska můžou už i moje dcery.

• Lucko, jak a kdy se přihodilo, že máš ráda češtinu?

Moje zaujetí češtinou vyplynulo asi přirozeně z toho, jak moc jsem jako dítě četla. A četla jsem opravdu hodně, stejně jako rodiče i prarodiče. Ve škole mě nejvíc bavily jazyky a literatura, na základce jsem mívala jedničky, na střední už méně, tam převážily jiné zájmy než škola ☹.

• Říkáš, že jsi hodně četla. Jak vypadalo tvoje čtecí období?

Četla jsem nepřetržitě do prváku na střední, a to tak moc, že mě od knížky museli doma vyhazovat, i když mamka měla pochopení, protože to měla stejně. Babička o prázdninách říkávala: Prosim tě, jdi číst aspoň ven na vzduch ☺. Přečetla jsem všechny knížky v domácích knihovnách, myslím, že kolem 13. roku už mi přestalo stačit i dětské oddělení ve veřejné knihovně. I drtivou většinu povinné četby pro střední školy jsem měla

Čtení je lepší, než koukání na filmy.

• Chtěla bys být nějakou postavou z knížky?

Téměř v každé knížce se vždycky našla nějaká oblíbená postava a představovat si, jaké by to asi bylo být v její době a situaci, to je na knížkách to nejlepší. Když už jsme u Malých žen, tam jsem si vždycky přála být Jo, holkou, která se nebála být sama sebou a jít si za svým snem stát se spisovatelkou, i když to v její době vůbec nebylo obvyklé. Byla přímá a upřímná k sobě i k ostatním. Teď, když jsem starší, už bych spíš chtěla být jejich maminkou, vždy laskavou, inspirující a inspirativní.

• Zkusila jsi někdy knížku napsat?

Ano, napsala jsem knížku o čtyřech kamarádkách, které tábořily na ostrově a plavily se po řece, zažily spoustu dobrodružství. Pak mi to ale v pubertě přišlo trapné, tak jsem rukopis spálila. Nikdy nic nepalte, teď bych si ji s chutí přečetla a třeba se i zasmála.

Psalas jsem také divadelní hry, ve kterých jsme účinkovaly se sestrou a dvěma sestřenicemi, na mechanickém psacím stroji s kopíráky mezi listy papíru. Následovala výroba kostýmů a kulís, nácvik dialogů a konečně představení pro rodinu

Když jí miluješ, není co řešit! Koho? No přece češtinu.

• Uvedla jsem tě jako korektorku. Co ta práce obnáší?

Korektor ka s láskou sobě vlastní čte... a pak čte znovu. Mexitím opraví chyby pravopisné, doplní nebo smaže čárky a hodí oko i na stylistickou stránku díla. Dává pozor, jestli se neopakují stejné výrazy nebo slovesa, jestli je správně slovosled a text nekulhá a dobře se čte.

• Když čteš text, vidíš ty chyby hned?

Některé chyby na mě mávají hned na první pohled a u jiných mám nepřjemný pocit, že v této větě něco nehraje. To ale neznamená, že nějakou chybu nepřehlédnu nebo sama v textu neudělám, proto je dobré, když korektorky jsou vždycky alespoň dvě. Stejně

